

pludseligt opståede begivenheder eller rygtedannelser i visse lande. Disse ansøgninger er i langt de fleste tilfælde fuldstændig udsigtsløse, f.eks. fordi ansøgeren åbenlyst savner enhver tilknytning til Danmark. Også sådanne sager skal imidlertid behandles i overensstemmelse med udlændingelovens detaljerede regler herom.

Det foreslås på denne baggrund, at der gives vedkommende danske repræsentation i udlandet hjemmel til at afvise at modtage asylansøgninger efter § 7, stk. 4, hvis ansøgningen ikke indeholder oplysninger til belysning af ansøgerens tilknytning til Danmark. Repræsentationerne vil blive instrueret om i tilfælde af berettiget tvivl at modtage ansøgningen. Herved kan en meget stor del af de helt udsigtsløse ansøgninger afskæres uden yderligere sagsbehandling. Har ansøgeren udtrykkelig angivet ikke at have nogen tilknytning til Danmark, har den pågældende ikke givet oplysning herom, eller har han angivet en tilknytning af helt ideel karakter, f.eks. en almindelig interesse i at komme til at bo i det danske samfund eller modtage uddannelse her, kan vedkommende danske repræsentation ligeledes afvise ansøgningen. Har den pågældende angivet en tilknytning, der forekommer åbenbart urigtig – f.eks. i tilfælde, hvor et meget stort antal ansøgere angiver den samme danske person, virksomhed eller lignende som reference – kan ansøgningen heller ikke modtages.

Hvis den foreslåede ordning skal have den tilsigtede effekt, er det nødvendigt, at ansøgeren ikke ved at indgive klage f.eks. til Direktoratet for Udlændinge over repræsentationens afvisning af at modtage ansøgningen kan foranledige ansøgningen realitetsbehandlet. Det foreslås på den baggrund, at vedkommende repræsentations afgørelse er endelig. Dette indebærer bl.a., at afgørelsen hverken kan påklages til Direktoratet for Udlændinge eller Flytningenævnet.

Forslaget indebærer som nævnt, at der på vedkommende repræsentation skal ske en – helt summarisk – vurdering af, om ansøgningen indeholder oplysninger om ansøgerens tilhørsforhold til det danske samfund. For at undgå dobbeltarbejde vil det på denne baggrund være naturligt, at de ansøgninger, som repræsentationen videresender til Direktoratet for Udlændinge, indeholder en oversættelse af de oplysninger, som ansøgeren har afgivet.

3.2. Frihedsberøvelse af asylansøgere

Justitsministeriet foreslår tillige i § 1, nr. 8 og 11, en omformulering af udlændingelovens § 36 vedrørende frihedsberøvelse af udlændinge. Bortset fra en redaktionel ændring af bestemmelsen indebærer den nye formulering, at der gives adgang til at frihedsberøve

asylansøgere, der udebliver fra en afhøring ved Direktoratet for Udlændinge eller politiet, hvortil de pågældende er indkaldt. Formålet hermed er at undgå, at behandlingen af asylsager trækker i langdrag, fordi ansøgeren saboterer sagsbehandlingen ved at udeblive fra sådanne afhøringer. Frihedsberøvelsen vil imidlertid i det enkelte tilfælde være ganske kortvarig – fra nogle få timer til under et døgn – og vil alene have til hensigt at sikre ansøgerens tilstedeværelse ved afhøringen.

Forslaget i § 1, nr. 8, til affattelsen af § 36 er udformet i overensstemmelse med den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 36, stk. 1. Ved lov nr. 387 af 6. juni 1991 er der som § 1, nr. 8, vedtaget en tilføjelse til § 36, stk. 1, 1. pkt. Loven er endnu ikke trådt i kraft. Også i det foreliggende forslag til affattelsen af § 36, stk. 1, 1. pkt., skal den nævnte tilføjelse indgå, når lov nr. 387 af 6. juni 1991 sættes i kraft.

3.3. Styrkelse af asylsagsbehandlingen

Et meget væsentligt element i Justitsministeriets initiativer med henblik på effektivisering af asylsagsbehandlingen vedrører tilførsel af yderligere ressourcer ved behandlingen af disse sager ved Direktoratet for Udlændinge og Flytningenævnet samt i forbindelse med Justitsministeriets behandling af sager om opholdstilladelse af humanitære grunde og politiets udsendelse af asylansøgere, der har fået afslag på ansøgningen. Endvidere vil det blive påkrævet at styrke udenrigstjenestens indsats især med hensyn til tilvejebringelse af udtalelser og baggrundsoplysninger til brug for asylsagsbehandlingen.

Justitsministeriet er indstillet på at gennemføre en sådan øget ressourcefordeling og en effektiv opfølgning og kontrol med, at en mertildeling af ressourcer også har den tilsigtede virkning, nemlig en nedbringelse af den samlede sagsbehandlingstid i asylsager.

Ved en sådan ændring kan det modvirkes, at der opstår flaskehalse i forbindelse med behandlingen af asylsager, hvor sagens behandling alene afventer, at en medarbejder kan afse tid hertil. En effektivisering af asylsagsbehandlingen med den virkning, at sagsbehandlingstiden nedbringes, vil som modstykke til den øgede ressourceanvendelse ved sagsbehandlingen kunne bidrage til en reduktion af opholdsudgifterne til asylansøgere i præasyl fasen, samtidig med at en fremskyndelse af sagsbehandlingen vil være en serviceforbedring for ansøgeren.

Som det fremgår af bemærkningerne under pkt. 8, er det Justitsministeriets skøn, at der ved ressourcetilførsel som ovenfor nævnt kan ske en væsentlig nedbringelse af sagsbehandlingstiden. Det er således Justitsministeriets vurdering, at der kan opstilles en generel, realistisk målsætning for det tidsmæssige